

РЕШЕНИЕ

№ 850

гр. София, 12.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 20.03.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11986** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 76а, ал. 4 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на МБАЛ [фирма], [населено място] срещу Писмена покана изх. № 29 – 02 – 136 от 15.10.2018 г. на Директора на Столична здравно – осигурителна каса /СЗОК/, с която на основание чл.76а от ЗЗО се определя сума, в размер на 2000 лв. за подлежаща на възстановяване като получена без основание, поради нарушения, представляващи незавършване на клинична пътека № 220 „Оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник с голям обем на сложност“ при два случая.

Жалбоподателят, представляван от управителя д-р Н. Л. Б., чрез адв. Н., смята поканата за незаконосъобразна. Сочи липсата на мотиви, както и процесуални нарушения, а именно: смята, че производството е следвало да протече по реда на чл.76б от ЗЗО, а не с издаване на покана за възстановяване на суми по реда на чл.76а от ЗЗО, като е трябвало да бъде прекратено, след като Арбитражната комисия не е могла да вземе решение и не се е стигнало до издаването на заповед или наказателно постановление за налагане на санкция; твърди и нищожност на протокола за неоснователно получени суми, тъй като е съставен само от един контролър, а не е подписан и от двете лица, които са определени със заповедта за извършване на проверката. Моли поканата да бъде отменена, както и за присъждане на разноски.

Ответникът Директорът на СЗОК, чрез процесуалния си представител юрк. А., излага

съображения срещу основателността на жалбата, съответно смята, че оспорената писмена покана е законосъобразна. Сочи, че изпълнената оперативна процедура на покрива изискванията по КП № 220, тъй като не е такава с голям обем на сложност, а е следвало да се отчете по КП № 222 – средни оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник, при която стойността, заплащана от касата е далеч по-малка. Иска жалбата да бъде оставена без уважение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не встъпва в производството.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като е подадена в установения срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес.

Процесният акт подлежи на обжалване по силата на чл. 76а, ал. 4 от ЗЗО.

С оглед доказателствата по делото, съдът установява от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА следното:

На осн. чл.59, ал.1 от ЗЗО и Национален рамков договор /НРД/, между Национална здравноосигурителна каса/НЗОК/, представлявана от директора на Столична здравноосигурителна каса/ СЗОК/, от една страна, и МБАЛ [фирма], [населено място], от друга страна, е сключен договор № 22-2462 от 03.05.2017 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки. С този договор изпълнителят се задължава да оказва на здравноосигурените лица медицинска помощ по клинични пътеки от приложение № 9 към чл.1 от Наредба № 3 от 2018 г. за определяне на пакета здравни дейности, гарантирани от бюджета на НЗОК, и посочени съответно в Националния рамков договор /НРД/ за медицински дейности за 2017 г.

На основание т.1 от Заповед № РД-18-185 / 12.02.2018 г. на Управителя на НЗОК е извършена пълна проверка за изпълнение на договора на изпълнителя от длъжностни лица – контролори в отдел „КМД“ при СЗОК Д-р Г. Д. Х. и Ц. И. Н..

В рамките на проверката е съставен Протокол № РД-18-186-1 / 12.02.2018 г. от длъжностните лица – контролори в отдел „КМД“ при СЗОК Д-р Г. Д. Х. и Ц. И. Н., връчен на управителя на болничното заведение на 27.02.2018 г.

Подадено е становище вх. № 22-2462-3 / 02.03.2018 г. от управителя на болничното заведение против констатациите, оправени в протокола от проверката.

Становището е разгледано на заседание на Арбитражна комисия по медицински дейности, която на свое заседание по Протокол № 4 / 10.04.2018 г., в състав от трима представители на Българския лекарски съюз и трима – от СЗОК, създадена на основание Заповед № РД-09-119 / 01.11.2018 г. на Директора на СЗОК, във връзка с чл.75 от ЗЗО, не е успяла да вземе решение, за което се изискват на-малко четири гласа.

Съставен е Протокол за неоснователно получени суми № № РД-18-186-2 / 12.02.2018 г., подписан от длъжностно лице – контролор в отдел „КМД“ при СЗОК Д-р Г. Д. Х., връчен на управителя на болничното заведение на 04.07.2018 г.

Срещу протокола за неоснователно получени суми е подадено възражение вх. № 22-2462-5 от 10.07.2018 г. от управителя на болничното заведение.

Възражението е обсъдено от постоянно действаща комисия от служители на СЗОК, създадена със Заповед № РД-09-34 / 01.03.2018 г. и Заповед № РД-09-40 / 15.03.2018 г. на Директора на СЗОК за разглеждане на постъпили по реда на чл.76а, ал.2 от ЗЗО писмени възражения, като е налице Протокол № 14 / 27.07.2018 г. на тази комисия и приложено към него становище № 2 от същата дата, с което, след като са обсъдени всички съображения в подаденото възражение, се приема, че то е неоснователно и не

следва да се приема от административния орган.

В резултат е издадена оспорената Писмена покана изх. № 29 – 02 – 136 от 15.10.2018 г. на Директора на Столична здравно – осигурителна каса /СЗОК/, с която на основание чл.76а от ЗЗО се определя сума, в размер на 2000 лв. за подлежаща на възстановяване като получена без основание, поради нарушения, представляващи незавършване на клинична пътека № 220 „Оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник с голям обем на сложност“ при два случая.

В поканата е посочено, че извършените оперативни интервенции по два случая / ИЗ № 15 от 2018 г и ИЗ № 2 / 2018 г./ не са включени в оперативните процедури на КП № 220, поради което е налице незавършена клинична пътека при констатирано нарушение на изискванията на регламента на договореното в чл.288, т.6, б.“б“, във връзка с чл.346, ал.1 от НРД за МД за 2018 г., което е във връзка с § 10 от ПЗР на НРД за МД за 2018 г. и във връзка с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО.

Въз основа на горната фактическа обстановка, съдът обосновава следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Поканата е издадена по реда на Раздел X „Контрол, експертиза и спорове“ от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Редът и условията за осъществяване на контрол по изпълнението на договорите с РЗОК за оказване на извънболнична медицинска помощ на здравноосигурените лица и налагане на санкции за констатирани нарушения са изрично уредени в чл. 70 и сл. от закона.

Съгласно чл.73, ал.2 от ЗЗО, контролът по изпълнение на договорите с НЗОК за оказване на медицинска и/или дентална помощ се осъществява чрез проверки, извършени от длъжностни лица – служители на НЗОК, определени със заповед на управителя на НЗОК или от оправомощено от него длъжностно лице, и от длъжностни лица от РЗОК – контрольори. Управителят на НЗОК или оправомощено от него длъжностно лице може със заповед да разпорежи извършване на проверка от контрольори от РЗОК с участието на служители на НЗОК.

Съгласно чл.73, ал.1 от ЗЗО, в редакцията ѝ към извършване на процесната проверка, Контролните органи по чл. 72, ал. 2 имат право: 1. да проверяват плащанията от НЗОК на изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ и свързаната с това документация; 2. да проверяват отчетните документи на изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ, регламентирани в НРД; 3. а извършват контрол по законосъобразността на финансовата дейност на изпълнителите на медицинска и дентална помощ по договорите им с РЗОК; 4. да извършват проверки по жалби на осигурени лица и работодатели, свързани с финансови нарушения, допуснати от изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ по договорите им с НЗОК; 5. да проверяват наличието на плащания от задължително здравноосигурени лица на изпълнителите, техния размер и основание, в случаите, когато е оказана медицинска и/или дентална помощ по договор с НЗОК; 6. да проверяват договорите на изпълнителите на медицинска и/или дентална помощ, сключени с други лечебни заведения за изпълнение на част от дейността по договора с НЗОК в случаите, предвидени в НРД; 7. да проверяват съответствието на дейността на изпълнителите с критериите за достъпност и качество на медицинската помощ, регламентирани в НРД в съответствие с чл. 59в; 8. да проверяват вида и обема на оказаната медицинска и/или дентална помощ по договор с НЗОК; 9. да проверяват вида и количествата на закупените от изпълнителите на болнична медицинска помощ и вложени при

изпълнение на договора с НЗОК медицински изделия, прилагани в условията на болничната медицинска помощ, заплащани от НЗОК напълно или частично; 10. да проверяват съответствието между оказаната медицинска и/или дентална помощ и заплатените за нея суми от НЗОК.

В разпоредбите на този раздел на практика са разписани три вида процедури:

Първата е разписана в чл.74, чл.75 и чл.76 от ЗЗО, като същата визира установени от контролния орган по чл.72, ал.2 от ЗЗО нарушения по чл.73, ал.1 от ЗЗО. Същата може да завърши с налагане на санкция, която се налага със заповед на Директора на РЗОК. В нея е предвидена и възможност за произнасяне на Арбитражната комисия, състояща се от представители на здравната каса и на съсловните организации. Предвидено е, че при липсата на становище от проверяваното лице с възражения срещу протокола, в който са установени нарушенията, директорът издава заповед за налагане на санкция / чл.74, ал.5 от ЗЗО/. При наличието на становище от проверяваното лице с възражения срещу протокола, в който са установени нарушенията, становището се разглежда от Арбитражната комисия, като при потвърждаване на констатациите, директорът издава заповед за налагане на санкция / чл.76, ал.1 от ЗЗО/. В новата разпоредба на чл.76, ал.3 от ЗЗО / ДВ бр.102 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г./ е предвидено, че ако Арбитражната комисия не се произнесе с решение в предвидения срок или не стигне до решение поради равен брой гласове, то и тогава директорът на РЗОК може да наложи санкция, като издаде „мотивирана заповед“, което обръща внимание върху обстоятелството, че директорът следва да изложи собствени мотиви, като за такива не могат да му послужат наличните в административната преписка, т.е. и в решението на Арбитражната комисия.

Следователно тази процедура завършва с административен акт, наречен „заповед“, която подлежи на оспорване по реда на АПК, съгласно чл.76, ал.5 от АПК.

Цялата тази процедура, вкл. и участието на Арбитражната комисия, е предвидено при наличието на установени нарушения, за които следва и се налага санкция със заповед на директора на РЗОК, каквато не е процесната процедура.

Втората предвидена процедура е именно процесната по чл.76а от ЗЗО, съгласно която „в случаите, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по този закон или на НРД, и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите“.

В тези случаи се съставя протокол за неоснователно получени суми. Лицето - обект на проверката, има право да представи писмено възражение пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК в 7-дневен срок от връчване на протокола, като след изтичане на срока за възражение управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава писмена покана за възстановяване на сумите, получени без правно основание, която се връчва на изпълнителя на медицинска и/или дентална помощ.

При тази процедура административният акт, с който завършва процедурата е „писмена покана за възстановяване на сумите, получени без правно основание“ и същата подлежи на обжалване по реда на АПК съгласно чл.76а, ал.4 от ЗЗО.

В чл.76б от ЗЗО е предвидена и трета процедура, която представлява съчетание между двете, а именно, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание в резултат на извършено нарушение по този закон или на НРД, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК удържа неоснователно платените суми, като на нарушителя се налагат наказания, определени в този закон

или в НРД, т.е. когато става въпрос за наличието на нарушения, за които по закон е предвидено налагането на санкция със заповед или с наказателно постановление и съответно се стига до издаването на такъв акт. Тогава, писмената покана за възстановяване на сумите, получени без правно основание се издава след влизане в сила на наказателното постановление и/или на заповедта за налагане на санкция.

При горната правна уредба, съдът прави следните изводи:

На първо място, процесната покана е издадена в предвидената от закона форма и от компетентен орган по чл.76а, ал.3 от ЗЗО, в кръга на неговите правомощия, поради което не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на акта съгласно чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

На второ място, след преглед на административната преписка, съдът счита, че административният орган е спазил предвидената административна процедура, предвид което не са установени съществени нарушения на производствените правила по смисъла на чл.146, т.3 от АПК, налагащи отмяна на акта.

Неоснователно е становището в жалбата, че производството е следвало да протече по реда на чл.76б от ЗЗО, а не с издаване на покана за възстановяване на суми по реда на чл.76а от ЗЗО, като е трябвало да бъде прекратено, след като Арбитражната комисия не е могла да вземе решение и не се е стигнало до издаването на заповед или наказателно постановление за налагане на санкция.

На първо място, ведно от приложената писмена покана, същата е издадена на основание чл.76а от ЗЗО, като е констатирано незавършена клинична пътека при нарушение на изискванията на регламента на договореното в чл.288, т.6, б.„б“, във връзка с чл.346, ал.1 от НРД за МД за 2018 г., което е във връзка с § 10 от ПЗР на НРД за МД за 2018 г. и във връзка с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО.

Разпоредбите на чл. 55 ЗЗО уреждат съдържанието на НРД и конкретното посочване на нарушения по този член не формулира фактически и юридически нарушения пряко на НРД, поради което изводите за приложимост на процедурата по чл.76б от ЗЗО са неоснователни. В този смисъл и съдебна практика, например Решение № 7387 от 5.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 5358/ 20017г..

На второ място, дори и нарушението да беше такова, изискващо налагане на санкция, преобладаващата и последна практика на ВАС /например: решение № 37 от 03.01.2018 г. по адм. д. № 1407/2017 г., решение № 8271 от 19.06.2018 г. по адм. д. № 6856/2017 г., решение № 13040 от 26.10.2018 г. по адм.д. № 11251/2017 г./, с която настоящият състав се съобразява приема следното:

Сравнителният анализ на двете норми чл.76а и чл.76б от ЗЗО, налага извод, че процедурата по чл.76б от ЗЗО не се прилага във всички случаи на установени нарушения, а само при установени такива на ЗЗО и НРД и то, за които е предвидена възможност за налагане на наказание, било то с наказателно постановление или със заповед за налагане на санкция, тъй като по силата на чл.76б, ал. 2 от ЗЗО влязлото в сила наказателно постановление, респективно заповед за налагане на санкция е абсолютна предпоставка за прилагане на процедурата по чл.76б от ЗЗО.

В останалите случаи приложение намира производството по чл. 76а от ЗЗО.

При извършаната проверка от контролните органи не са констатирани административни нарушения, за които да е съставен акт за установяването им, чрез който административният орган да е надлежно сезиран за образувано административно - наказателно производство, за да се приложи реда и процедурата по чл.76б ЗЗО. Изрично в протокола за неоснователно получени суми е посочено

правното основание по чл. 76а ЗЗО, като възражението срещу същия е разгледано от административния орган съобразно приложимата процедура по чл. 76а, ал. 2 и ал. 3 ЗЗО.

Съпоставянето на двете хипотези води до изводите, че последиците при издаване на писмена покана по реда на чл. 76а са по леки, защото не се налага и санкция /наказание/ което е имуществена тежест. И двете производства протичат с проверка, уредена и извършвана от контролните органи по чл. 72, ал. 2 ЗЗО. В хода на тази проверка констатациите са във варианти, че няма нарушение на ЗЗО и НРД, но има неоснователно получени суми, че има нарушение на ЗЗО и НРД и има неоснователно получени суми и че няма неоснователно получени суми, но има или няма нарушения на ЗЗО и НРД. В резултат на тези констатации административният орган има възможностите в рамките на компетентността му да издаде писмена покана на основание чл. 76а, когато няма нарушения на ЗЗО и НРД, но има неоснователно получени суми, да издаде заповед за налагане на санкции по чл. 76б и да издаде писмена покана за неоснователно получените суми, когато се установи, че са вследствие на нарушение на ЗЗО и/или НРД, да издаде заповед за налагане на санкции по чл. 76б когато няма неоснователно получени суми, но има нарушения на договора ЗЗО и НРД, и да не издава акт, когато се констатира, че няма неоснователно получени суми и няма нарушения на ИД, ЗЗО и НРД.

Това са равнозначни възможности за действие на административния орган, които той може да проведе, или не, което е предоставено на неговата преценка. В случаите, когато се установяват неоснователно получени суми, които са в резултат на нарушение на ЗЗО и/или НРД и директорът на РЗОК/управителят на НЗОК издаде заповед за налагане на санкции, то според чл. 76б, ал. 3 ЗЗО следва да влезе в сила заповедта за налагане на санкции, като условие за издаване на писмената покана за възстановяване на неоснователно получените суми. Това условие е наложено от обстоятелството, че в заповедта за налагане на санкции има фактическо и юридическо формулиране на нарушението и се установява с влязъл в сила административен акт и причинната връзка на това нарушение с неоснователно получените суми, след което при издаване на писмената покана тези констатации са задължителни за страните и съда, като така се избягва правната възможност в заповедта за налагане на санкции да има едни констатации, а в писмената покана други, което е недопустимо като правен резултат.

Хипотезата на чл. 76б ЗЗО е разширена спрямо хипотезата на чл. 76а ЗЗО и съществуват като възможности за органа за издаване на административен акт по чл. 76а или по чл. 76б.

Дори и когато са налице основания за налагане на санкция, но органът се е отказал да издаде заповед за налагането ѝ или няма такава възможност с оглед настъпили правопреустановяващи факти, или е счел, че е налице маловажен случай или давност, което е и по-благоприятен вариант за нарушителя, няма пречка да предпочете да издаде писмена покана на основание чл. 76а ЗЗО без

да изпълнява производството по чл.76б от ЗЗО.

Няма законово задължение в ЗЗО, когато при проверката се констатира нарушение на ЗЗО и/или НРД органът да изпълни задължително процедура по чл.76б ЗЗО при неналагане на санкция, още повече, че няма забрана да се възползва от основанието по чл. 76а ЗЗО.

По изложените съображения, правилно при издаването на процесната покана е проведена процедурата по чл.76а от ЗЗО.

Спазено е и изискването по чл.76а от ЗЗО за издаване на протокол за неоснователно получени суми.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че този протокол бил нищожен, тъй като е съставен само от един контролър, а не е подписан и от двете лица, които са определени със заповедта за извършване на проверката.

Проверката е извършена от контролните органи по чл. 72, ал. 2 ЗЗО – двете длъжностни лица – контролори, определени със заповедта за извършването ѝ и подписали протокола за това. За извършването на проверка директорът на СЗОК може да назначи както едно лице, така и няколко. Няма пречка протоколът за неоснователно получени суми, като част от тази проверка да бъде подписан само от един от проверяващите, след като същия отговаря на изискванията и представлява контролен орган по смисъла на чл.72, ал.2 от ЗЗО и му е възложено извършването на проверката.

В процедурата е налице и произнасяне на постоянно действаща комисия от служители на СЗОК, създадена със заповед на Директора на СЗОК за разглеждане на постъпили по реда на чл.76а, ал.2 от ЗЗО писмени възражения, която е разгледала посочените във възражението съображения, обсъдила ги е и подробно и е достигнала до извод, че възражението е неоснователно и не следва да се приема от административния орган. Става въпрос за „помощен орган“, който не е предвиден в закона и създаден от административния орган, с цел вземане на решение от него. Протоколът на този орган не е акт, който подлежи на връчване на проверяваното лице, поради което и процесуално нарушение в тази насока, няма.

На практика, цитирането на протокола на тази вътрешна комисия от служители на административния орган в издадения административен акт сочи само начина, по който същият е взел решение за издаването му, съответно прави мотивите на тази комисия и мотиви на издадения административен акт, след като административният орган ги възприема и се позовава на тях в оспорения административен акт.

На трето място, съдът счита, че административният акт е издаден и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което не са налице основания за отмяната му на основание чл.146, т.4 и т.5 от АПК.

С оспорената Писмена покана изх. № 29 – 02 – 136 от 15.10.2018 г. на Директора на Столична здравно – осигурителна каса /СЗОК/, на основание

чл.76а от ЗЗО се определя сума, в размер на 2000 лв. за подлежаща на възстановяване като получена без основание, поради нарушения, представляващи незавършване на клинична пътека № 220 „Оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник с голям обем на сложност“ при два случая.

В поканата е посочено, че извършените оперативни интервенции по два случая / ИЗ № 15 от 2018 г и ИЗ № 2 / 2018 г./ не са включени в оперативните процедури на КП № 220, поради което е налице незавършена клинична пътека при констатирано нарушение на изискванията на регламента на договореното в чл.288, т.6, б.“б“, във връзка с чл.346, ал.1 от НРД за МД за 2018 г., което е във връзка с § 10 от ПЗР на НРД за МД за 2018 г. и във връзка с чл.55, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗО.

По делото не е спорно, че и при двете ИЗ-та са извършени оперативни интервенции: „сутура тендис“ или „тенография“, сутуриране на прекъснатото / сецирано сухожилие с конци 3-0, представляващо шев на сухожилие, а не някоя от изброените с Код 83,88 по МКБ-09 пластични операции на сухожилие.

Не е спорно, също така, че дължимите по КП № 220 суми по посочените два случая, всеки от които в размер на 1000 лв., т.е. общо 2000 лв., са били платени от страна на здравната каса на болничното заведение.

В същото време, съдът счита, че не е налице плащане от страна на касата без основание на пълния размер на посочените в поканата суми, които да подлежат на възстановяване по реда на чл.76а от ЗЗО.

Не се оспорва и от страна на ответника, включително се излага в становището на процесуалния му представител, че са налице извършени оперативни интервенции, описани по-горе, като и процесуалния представител на ответника сочи, че те покриват изискванията на друга клинична пътека № 222, чиято стойност обаче е много по-малка. Клинична пътека № 220 „Оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник с голям обем на сложност“ – 1000 лв. Клинична пътека № 222 „Средни оперативни процедури в областта на раменния пояс и горния крайник“ – 460 лв.

В този смисъл, не може да се приеме, че има неоснователно получени суми, съответно неоснователно обогатяване на жалбоподателя до размера на клиничната пътека, която е била изпълнена, тъй като такова лечение по делото не е спорно, че е било извършено, съответно, извършени са и разходите за него. Мотивиран така и след извършена на основание чл.168 от АПК проверка за законосъобразността на оспорвания акт по всички основания, посочени в чл.146 от АПК, съдът счита, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в изискуемата форма, като при постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи отмяната му, но същият е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на закона и целта на закона, в частта, в която е изискано възстановяване като неоснователно получени суми до размера на стойността за действително изпълнената от болничното заведение клинична пътека по посочените ИЗ-та.

По изложените съображения, поканата следва да бъде изменена, като за неоснователно получена сума са определи разликата в стойността на изпълнената КП № 222 и тази по КП № 220 при двата случая, в които втората КП не е била изпълнена, а именно от 2000 на 920 / деветстотин и двайсет/ лева. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ по жалба на МБАЛ [фирма], [населено място] покана за възстановяване на суми, получени без правно основание изх. № 29 – 02 – 136 от 15.10.2018 г. на Директора на Столична здравно – осигурителна каса като намалява сумата, подлежаща на възстановяване на 920 / деветстотин и двайсет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: